

MESAJUL 7

„O mărturie foarte valoroasă în cadrul misiunii Bisericii în lume”*

*Cuvântarea Papei Ioan Paul al II-lea la cea de-a VI-a Conferință Internațională a Liderilor,
Roma, 15 mai 1987*

Dragi Frați și Surori,

În pacea și bucuria Duhului Sfânt vă spun bun venit tuturor celor care ați venit la Roma pentru cea de-a șasea Conferință Internațională a Liderilor Reînnoirii Carismatice Catolice. Sunt foarte bucuros să vă întâlnesc astăzi și încă de la început doresc să vă asigur că iubirea voastră pentru Cristos și deschiderea voastră către Duhul adevărului sunt o mărturie foarte valoroasă în cadrul misiunii Bisericii în lume.

Voi meditați în rugăciune, în timpul acestor zile, cuvintele profetului Isaia, pe care Isus și le-a însușit la începutul vieții sale publice: „Duhul Domnului este asupra mea, pentru aceasta m-a uns să duc săracilor vestea cea bună”¹. Aceste cuvinte, când au fost citite de Isus în sinagoga din Nazaret, au avut un efect profund asupra celor care ascultau. Când a terminat de citit, El a înfășurat sulul și s-a așezat, iar „ochii tuturor din sinagogă erau îndreptați spre el”². Chiar și în timpurile noastre, aceste cuvinte profetice răzbat până la inimă. Ele ne înalță în credința față de persoana lui Cristos și ne adâncește dorința de a ne „îndrepta ochii asupra lui”, Răscumpărătorul lumii, împlinirea perfectă a tuturor profețiilor. Ele ne trezesc dorul de a intra tot mai deplin în misterul lui Cristos: de a-l cunoaște mai bine și a-l iubi cu o mai mare fidelitate.

„Duhul Domnului este asupra mea”. Așa cum în acea zi, la Nazaret, Isus și-a aplicat aceste cuvinte, la fel ele pot fi aplicate - la Rusalii și după aceea - Trupului lui Cristos, care este Biserica. „O dată împlinită lucrarea pe care Tatăl a încredințat-o Fiului pe pământ³, în ziua de Rusalii a fost trimis Duhul Sfânt pentru a sfinți neconținut Biserica, ca astfel cei care cred să poată ajunge la Tatăl prin Cristos, într-un singur Duh.”⁴ Ca o consecință, istoria Bisericii este în același timp istoria celor 2000 de ani de acțiune a Duhului Sfânt, „Domnul și de viață Dătătorul”, care reînnoiește Poporul lui Dumnezeu în har și libertate, „Spiritul Adevărului”, aducătorul de sfințenie și bucurie oamenilor de orice rasă, de orice limbă și de orice neam.

Acest an marchează cea de-a XX-a aniversare a Reînnoirii Carismatice în Biserica Catholică. Vigoarea și roadele Reînnoirii atestă cert prezența puternică a Duhului Sfânt care lucrează în Biserică în acești ani de după Conciliul Vatican II. Desigur, Duhul a îndrumat Biserica în fiecare perioadă, producând o mare varietate de daruri printre credincioși. Datorită Duhului, Biserica păstrează o continuă vitalitate a tinereții, iar Reînnoirea Carismatică este astăzi o manifestare elocventă a acestei vitalități, o declarație curajoasă a ceea ce „Duhul spune bisericilor”⁵ la apropierea sfârșitului celui de-al doilea mileniu.

De aceea, este esențial ca voi să căutați totdeauna să vă aprofundați comuniunea cu întreaga Biserică: cu doctrina și disciplina ei, cu viața ei sacramentală, cu întregul Popor al lui Dumnezeu.

* Versiunea originală din: „Acta Apostolicae Sedis” LXXX, 1987/II, 1469-1472.

¹ Luca 4, 18.

² Ibid. 4, 20.

³ Cf. Ioan 17, 4.

⁴ Lumen Gentium, 4.

⁵ Apocalips 2, 7.

În acest sens i-am cerut Episcopului Paul Cordes să asiste ca îndrumător episcopal Oficiul Reînnoirii Carismatice Catolice Internaționale (ICCRS). Sunt sigur că el vă va ajuta în promovarea unui dinamism care este întotdeauna bine echilibrat și în întărirea legăturilor voastre de fidelitate cu Scaunul Apostolic.

„Duhul Domnului este asupra mea.” Dincolo de ceea ce înseamnă aceste cuvinte pentru Isus și pentru Biserica din toată lumea, ele ne reamintesc și identitatea noastră personală de oameni care am fost botezați în Cristos. Pentru noi, Duhul Domnului este asupra noastră, a fiecăruia dintre noi cei renăscuți din apele mântuitoare ale Botezului.

Duhul ne îndeamnă să mergem mai departe în credință „pentru a propovădui vestea cea bună săracilor”: săraci în lucruri materiale, săraci în daruri spirituale, săraci în minte și în trup. Duhul Sfânt ne dă curajul și puterea să ieșim spre toți aceia care, într-un mod deosebit, sunt „cei mici” ai lumii. Noi toți răspundem într-un fel unic, potrivit propriilor noastre talente și daruri speciale, dar vom fi capabili să dăm un răspuns generos și autentic numai dacă suntem ferm înrădăcinați în obiceiul de a ne ruga regulat.

De aceea, vă recomand să meditați frecvent aceste cuvinte ale lui Isaia, chibzuind asupra marelui mister al felului în care Duhul lui Dumnezeu vă adumbrește viața, mod nu într-unul diferit de experiența Mariei. Pe măsură ce adevărul vă pătrunde inima și sufletul, el vă umple toată ființa de recunoștință și laudă și de un sentiment de venerație față de marea iubire a lui Dumnezeu.

„Duhul Domnului este asupra mea.” Aceste cuvinte stau la temelia rugăciunii noastre, a slujirii noastre către ceilalți, a vieții noastre de credință. Ele ne îndreaptă spre Dumnezeul cel invizibil, care sălășluiește în noi ca într-un templu, spre Cel pe care îl recunoaștem în Crez ca „Domnul”, „de viață Dătătorul”, ca Acela care „a grăit prin proroci”. Reflectând în rugăciune asupra acestor cuvinte, îl întâlnim și îl adorăm pe Duhul Sfânt.

Tot în rugăciune ajungem să vedem realitatea crudă a sărăciei noastre proprii, nevoia noastră absolută de un mântuitor. Descoperim, într-un grad mai profund, multele feluri în care noi înșine suntem săraci și lipsiți și astfel începem să simțim o solidaritate crescândă cu toți sărmanii. La urmă ne dăm seama mai bine ca niciodată că Vestea cea Bună pentru săraci este Vestea cea Bună și pentru noi înșine.

Dragi Prieteni în Cristos, ați venit la Roma în luna mai. Luna Doamnei noastre. Veniți chiar înainte de sărbătoarea Rusaliilor și la începutul Anului Marian. Când reflectați asupra temei „Vestea bună pentru săraci”, reflectați asupra unei teme dragi Mamei Răscumpărătorului nostru. Așa cum am afirmat în recenta enciclică despre Binecuvântata Fecioară Maria în viața Bisericii, „Maria proclamă cu adevărat venirea unui 'Mesia al săracilor'.”⁶ Inspirându-se din Inima Mariei, din adâncul credinței ei – exprimate în cuvintele din *Magnificat* – Biserica își reînnoiește tot mai eficient conștiința că adevărul despre Dumnezeu care mântuiește, adevărul despre Dumnezeu care este izvorul oricărui dar, nu poate fi separat de manifestarea iubirii sale predilecte pentru cei sărmani și umili, acea iubire care, celebrată în *Magnificat*, este exprimată mai târziu în cuvintele și lucrarea lui Isus⁷.

Fie ca exemplul eroic de iubire dat de Fecioara-Mamă a Răscumpărătorului să vă inspire, ca să vă încredințați, cu toată siguranța, mijlocirii și grijii ei materne. În iubirea

⁶ Cf. *Isaia* 11, 4; 61, 1.

⁷ *Redemptoris Mater*, 37.

Fiului ei, Mântuitorul nostru Cristos Domnul, vă dau tuturor Binecuvântarea mea Apostolică.